

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6Ek/865/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120338209
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6120338209.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: BT DOMINIK s.r.o., so sídlom: Čajkovského 6333/46, 917 08 Trnava, IČO: 36 747 050, zast.: Iveta Orliková, prom.práv., advokátka, so sídlom: Kapitulská 6, 917 00 Trnava, proti povinnému: Y. E., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt: Q. ulica XXX/XX, XXX XX E., podnikajúci pod obchodným menom: Y. E. - H. I., s miestom podnikania: Q. ulica XXX/XX, XXX XX E., IČO: 32320523, o vymożenie príslušenstva pohľadávky, o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/865/2020 zo dňa 4. augusta 2020, takto

rozhodol:

Sťažnosť oprávneného zamietla.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením sp. zn. 6Ek/865/2020 zo dňa 4. augusta 2020 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku a oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal.

2. Vychádzal zo zistení, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 08.07.2020 domáhal od povinného vymożenia príslušenstva pohľadávky na základe exekučného titulu - platobného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda č. k.: 19Cb/3/2020 - 18 zo dňa 08.04.2020. Súd zistil, že oprávnený si v návrhu na vykonanie exekúcie v časti E) s názvom „Vymáhaný nárok: Peňažný nárok“ uplatnil úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 341,64 eur od 22.12.2015 do 14.05.2020. Oprávnený v doplňujúcich informáciách o peňažnom nároku uviedol, že: „Povinný na základe vydaného Platobného rozkazu uhradil oprávnenému na jeho účet sumu vo výške 381,64 EUR predstavujúcu dlžnú istinu vo výške 341,64 EUR, paušálnu náhradu nákladov vo výške 40,00 EUR, a sumu vo výške 109,23 EUR predstavujúcu trovy konania a to 20,00 EUR náhradu súdneho poplatku a 89,23 EUR náhradu trov práv. zastúpenia.“ Exekučným titulom (platobným rozkazom) bola povinnému (ktorý v základnom konaní vystupoval v procesnej pozícii žalovaného) uložená povinnosť: „... aby do 15 dní od doručenia tohto platobného rozkazu zaplatil žalobcovi: a) 381,64 € s 8,05 % -ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 341,64 € od 22.12.2015, b) náhradu trov konania 109,23 € (súdny poplatok 20 € a trovy právneho zastúpenia 89,23 €), alebo aby v tej istej lehote podal odpor na podpísanom súde.“ Súd po posúdení návrhu na vykonanie exekúcie na podklade jeho príloh dospel k záveru, že v danom prípade absentuje materiálny predpoklad vykonateľnosti exekučného titulu v časti uloženej povinnosti - úroku z omeškania (vo výške 8,05 % ročne zo sumy 341,64 Eur od 22.12.2015), keďže vo výroku exekučného titulu pri uvedenom úroku z omeškania nie je uvedený žiaden údaj o konci doby, do ktorej má povinný splniť svoju povinnosť platiť úrok z omeškania. Takto formulovaný výrok rozhodnutia je v uvedenej časti po obsahovej stránke materiálne nevykonateľný pre svoju neurčitosť a nejednoznačnosť, a teda v tomto exekučnom konaní nebola splnená podmienka predloženia spôsobilého exekučného titulu v časti vymáhania uvedeného úroku z omeškania. Nedostatok exekučného titulu spočívajúci v jeho materiálnej nevykonateľnosti je dôvodom na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie pre rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 Exekučného poriadku podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku. Doplnil, že

ak exekučný súd zistí vadu samotného exekučného titulu spočívajúceho v jeho či už formálnej alebo materiálnej nevykonateľnosti, výzva na odstránenie väd návrhu na vykonanie exekúcie v danom prípade nie je ani hospodárna ani účelná, pretože ustanovenie § 52 Exekučného poriadku upravuje postup súdu len pri odstraňovaní väd návrhu na vykonanie exekúcie, v dôsledku ktorých je návrh nejasný alebo neúplný, avšak uvedené ustanovenie neslúži na odstraňovanie väd samotného exekučného titulu resp. na naprávanie pochybení súdov základnom konaní. Na podporu svojich záverov citoval vybrané časti z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.03.2016, sp. zn. 3MOboer/1/2015, z uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.01.2014, sp. zn. 20CoE/156/2013 aj z uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 02.11.2018, sp. zn. 30Ek/1272/2018.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal oprávnený sťažnosť, v ktorej sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia a pokračovania v konaní. Nesúhlasil so záverom súdu v napadnutom uznesení, podľa ktorého z výrokovej časti platobného rozkazu, a to v časti uloženej povinnosti zaplatiť úroky z omeškania. nevyplýva, do kedy je povinný zaviazaný na plnenie tejto povinnosti. Podľa oprávneného vynechanie slov „do zaplatenia“ v exekučnom titule nezakladá vady exekučného titulu. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trnave z 23.10.2018 sp.zn. 26Co/61/2018, v ktorom tento súd vyslovil, že aj bez udania slov „do zaplatenia“ je zrejme, že priznané úroky sa časovo ohraničujú zaplatením istiny pohľadávky, v dôsledku čoho neuvedenie tohto údaju nezakladá dôvod na opravu rozhodnutia resp. zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie. Súd k tomu doplnil, že k zániku dlhu z úrokov z omeškania môže dôjsť aj inými spôsobmi, než len zaplatením (porov. šiesty oddiel Občianskeho zákonníka).

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. Podľa § 245 CSP, v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

8. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

9. Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak zistí rozpor návrhu alebo exekučného titulu s týmto zákonom.

10. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

11. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1, ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP v spojení s § 243 CSP), dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná.

12. Základom rozhodnutia sťažnostného súdu bola aplikácia ust. § 250 ods. 1 CSP, keďže sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Z obsahu súdneho spisu mal súd potvrdený skutkový stav tak, ako ho uviedol vyšší súdny úradník a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil i správny právny záver. Odôvodnenie napadnutého uznesenia poskytuje dostatočný podklad pre uvedený právny záver, pričom poskytuje primeranú odpoveď aj na oprávneným uplatnené dôvody sťažnosti. Sťažnostný súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej vyšším súdnym úradníkom. Práve pre správnosť dôvodov, na ktorých je založené prijatie preskúmaného

rozhodnutia, by z titulu aplikácie ust. § 250 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 202 ods. 2 Exekučného poriadku nebolo potrebné odôvodňovať uznesenie sťažnostného súdu. Avšak vo väzbe k dôvodom sťažnosti oprávneného súd považuje za potrebné nad rámec ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku doplniť odôvodnenie tohto uznesenia o výklad smerujúci k zdôrazneniu správnosti jeho záverov.

13. Jednou zo základných náležitostí materiálne vykonateľného rozhodnutia (§ 45 ods. 1 Exekučného poriadku) je vymedzenie rozsahu a obsahu povinností, ktoré majú byť v exekučnom konaní nútene uspokojené. Je tomu tak preto, aby vykonávací orgán vedel, čo vlastne má byť vynútené a aby v priebehu exekučného konania nemusel zisťovať, čo je obsahom uloženej povinnosti. Exekučnému súdu preto pri posudzovaní návrhu na vykonanie exekúcie vždy prináleží posúdiť, či rozhodnutie, ktorého výkon oprávnený navrhol, ukladá povinnému povinnosť, ktorú je možné vykonať a táto povinnosť je formulovaná dostatočne určitým spôsobom. Pri skúmaní materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu súd vychádza predovšetkým z obsahu rozhodnutia, predovšetkým z jeho výroku, prípadne i z odôvodnenia, avšak iba za účelom výkladu výroku. Výrok exekučného titulu nie je možné zo strany exekučného súdu akokoľvek dopĺňať či opravovať, je ním bezvýhradne viazaný. Ak nie je možné z exekučného titulu uvedené náležitosti vyvodiť ani výkladom na podklade jeho odôvodnenia, nemôže takýto titul tvoriť spôsobilý podklad pre výkon exekúcie.

14. Úroky z omeškania súd priznáva vo výroku svojho rozhodnutia tak, že buď ich výšku presne vyčíslí, alebo uvedie ich výšku v percentách z istiny a dobu, za ktorú musia byť v tejto výške zaplatené. Uvedená doba je časovým úsekom, ktorý musí byť presne vymedzený jeho začiatkom i koncom. Na splnenie tejto požiadavky nie je nutné uviesť konkrétny dátum, dostatočne určitým je taký údaj, podľa ktorého bude možné v budúcnosti koniec tejto doby spoľahlivo určiť, napr. „do zaplatenia“. V prípade, ak v rozhodnutí niektorý z uvedených údajov chýba a tento nedostatok nie je možné odstrániť ani výkladom na podklade obsahu (odôvodnenia) vykonávaného rozhodnutia, potom uložená povinnosť nie je konkretizovaná dostatočne určito a takéto rozhodnutie nie je možné vykonať. V platobnom rozkaze Okresného súdu Dunajská Streda č. k.: 19Cb/3/2020 - 18 zo dňa 08.04.2020 súd uložil povinnému (ktorý v základnom konaní vystupoval v procesnej pozícii žalovaného), aby „do 15 dní od doručenia tohto platobného rozkazu zaplatil žalobcovi 381,64 € s 8,05 % -ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 341,64 € od 22.12.2015“, bez uvedenia konca tohto obdobia. Keďže sa jedná o platobný rozkaz, určenie časového úseku, počas ktorého je povinný povinný platiť úrok z omeškania, nie je možné vyvodiť ani z odôvodnenia tohto rozhodnutia. Aj sťažnostný súd preto dospel k záveru o materiálnej nevykonateľnosti tohto platobného rozkazu v časti uloženej povinnosti povinnému zaplatiť oprávnenému úrok z omeškania.

15. V zmysle vyššie uvedeného výkladu nie je možné súhlasiť s názorom oprávneného, ktorý vychádza z uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/61/2018 zo dňa 23.10.2018, podľa ktorého pokiaľ vykonávané rozhodnutie priznáva oprávnenému úroky z omeškania, ktorých výška je určená percentuálnou sadzbou z prisúdenej istiny, a stanovuje iba počiatok obdobia, za ktoré je povinný povinný úroky platiť, je nutné podkladový titul vykladať tak, že oprávnenému súd prisúdil úroky z omeškania do zaplatenia istiny. Je tomu tak preto, že skutočnosť, či určitému subjektu podľa hmotného práva vznikne právo požadovať určité plnenie, neznamená, že toto právo je uplatnené v konaní v celom rozsahu. Žalobca pri podaní žaloby musí špecifikovať, že si uplatňuje právo na úroky z omeškania, pričom musí súdu uviesť, za aké obdobie mu majú byť úroky z omeškania prisúdené a či mu majú byť priznané v plnej zákonnej výške alebo len z časti. Vtedy je možné žalobu v časti úrokov z omeškania považovať za určitú. Vymedzenie uplatneného nároku na úrok z omeškania v podanej žalobe sa musí následne odzrkadliť vo výroku súdneho rozhodnutia, ktorý neodráža výlučne to, aký nárok strane vyplýva zo zákona, ale aj to, v akom rozsahu si táto strana nárok uplatnila pred súdom. Je to súd, ktorý pri viazanosti žalobou a na základe zákona a iných právnych predpisov presne vymedzuje vo svojom rozhodnutí, aké majú strany sporu práva a povinnosti, a teda musí presne vymedziť v akej výške, z akej sumy a za aké obdobie prisudzuje strane úrok z omeškania. V prospech správnosti tohto záveru svedčí skutočnosť, že dotváranie súdneho rozhodnutia na podklade predpisov hmotného práva by popieral samotnú podstatu a zmysel rozhodovacej činnosti súdov.

16. Súd na podklade vyššie uvedeného výkladu a zistených skutočností dospel k záveru, že uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/865/2020 zo dňa 4. augusta 2020 je vecne správne. Z uvedených dôvodov nemohol konať inak, než postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) sťažnosť oprávneného podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného

poriadku ako nedôvodnú zamietnuť. Keďže do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania len oprávnený (§ 35 ods. 1 Exekučného poriadku), v danom prípade nebolo medzi kým rozhodnúť o nároku na náhradu trov tohto konania. Z týchto dôvodov súd výrok o trovách sťažnostného konania považoval za nadbytočný (k tomu porovnaj napr. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. 02. 2017, sp. zn. 17Co/38/2017).

17. Záverom sťažnostný súd pripomína, že v prípade opravy exekučného titulu oprávnený môže opätovne podať návrh na vykonanie exekúcie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku, § 355 ods. 2 CSP).

Proti tomuto uzneseniu dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).